

ใบความรู้ที่ ๓

เรื่อง การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองและการอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วิเคราะห์คิดพินิจประโยค

รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

การอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน

ความหมายของคำ

เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง ๆ เสียงพูด หรือตัวหนังสือที่เขียนขึ้น มีความหมายในตัว ไม่ว่าจะมียกย่องก็ตาม เช่น มะละกอ ทะเล กบ ใช้ประกอบหน้าคำอื่นเพื่อระบุประเภทหรือชนิดของคำ

คำศัพท์ที่ปรากฏในบทร้อยกรอง เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

คำศัพท์

๑. หยั่น
๒. บากบั่น
๓. มานะ
๔. กสิกิจ (กะ-สี-กิด)
๕. พณิชยการ (พะ-นิด-ชะ-ยะ-กาน)
๖. อุตสาหกรรม

ความหมาย

- เยาะเย้ย
ตั้งหน้าฝืนความยากลำบาก
ความตั้งใจจริง
งานด้านการเพาะปลูก
งานด้านการค้าขาย
กิจการที่ใช้ทุนและแรงงานเพื่อผลิตสิ่งของ
หรือจัดให้มีบริการ

การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง

บทร้อยกรอง คือ ถ้อยคำที่เรียบเรียงให้เป็นระเบียบถูกต้องตามข้อกำหนดฉันทลักษณ์
กลอนสุภาพ คือ กลอนที่วรรคหนึ่งมีจำนวนคำระหว่าง ๗ - ๙ คำ

การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ก่อนอ่านควรศึกษาประเด็นต่อไป นี้ เพื่อให้สามารถอ่านได้ถูกต้อง

๑. คำศัพท์ยากในบทร้อยกรอง ต้องศึกษาคำอ่านและความหมายให้เข้าใจก่อน
๒. รูปแบบของบทร้อยกรอง ต้องศึกษาประเภทของบทร้อยกรอง จำนวนคำในวรรค
๓. จังหวะการอ่าน ต้องศึกษาจังหวะการอ่านของบทร้อยกรองประเภทนั้น ๆ เพราะบทร้อยกรอง ถ้ามี ๗ คำ ให้อ่านเป็น ๒/๒/๓ ถ้ามี ๘ คำ ให้อ่านเป็น ๓/๒/๓ ถ้ามี ๙ คำ ให้อ่านเป็น ๓/๓/๓

วิธีการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองมี ๒ วิธี ดังนี้

๑. **อ่านออกเสียงปกติ** คือ อ่านออกเสียงปกติเหมือนกับการอ่านบทร้อยแก้วทั่วไปแต่จะมีการเว้นวรรค และเน้นจังหวะที่สัมผัสตามบทร้อยกรองแต่ละประเภท ซึ่งแตกต่างกัน
๒. **อ่านออกเสียงเป็นทำนอง** คือ อ่านให้มีสำเนียงสูง ต่ำ หนัก เบา ยาว สั้น เอื้อนเสียง และเน้นสัมผัสให้ชัดเจน ไพเราะ เสียงเป็นกังวาน แสดงอารมณ์ตามเนื้อหาของบทร้อยกรอง

หลักสำคัญในการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง

๑. อ่านออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้องตาม**อักขรวิธี**
๒. อ่านเว้น**จังหวะวรรคตอน**ให้ถูกต้องตามลักษณะของบทร้อยกรองแต่ละประเภท รู้จักทอดจังหวะ เอื้อนเสียง หรือหลบเสียง
๓. **น้ำเสียงไพเราะชัดเจน** นุ่มนวลน่าฟัง เสียงไม่เบาหรือดังมากเกินไป
๔. เน้นเสียง**แสดงอารมณ์**ให้เป็นไปตาม**เนื้อเรื่อง** เช่น รัก ร่าเริง โกรธ เศร้า โดยใช้ น้ำเสียงให้เข้ากับสถานการณ์นั้น ๆ

มารยาทในการอ่าน

๑. อ่านด้วยน้ำเสียงสุภาพ เสียงดังพอประมาณ ไม่ตะโกนเสียงดัง
๒. มีท่าทางที่สุภาพในการอ่าน บุคลิกภาพเรียบร้อย สง่างาม
๓. ถ้าเป็นการนั่งอ่าน ควรนั่งหลังตรง ถ้าเป็นการยืน ควรยืนตรงด้วยท่าทางที่สุภาพ
๔. ถ้าเป็นการอ่านบทร้อยกรอง ควรอ่านให้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์